

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการจำหน่ายที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในท้องที่ตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา
พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจำหน่ายที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในท้องที่ตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการจำหน่ายที่ดินซึ่งเป็น
กรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในท้องที่ตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์
จังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จำหน่ายที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
โฉนดที่ดินเลขที่ ๕๗๔๘ เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ในท้องที่ตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจำหน่ายที่ดินที่ระบุไว้ในมาตรา ๓ และเมื่อได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินแล้ว ให้มหาวิทยาลัยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้แสดงวันที่โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ชื่อผู้ซื้อที่ดินและราคาที่ยจำหน่ายไว้ด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากนางเน้ย พูนสิน ได้อุทิศที่ดิน ในท้องที่ตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ตามโฉนดที่ดิน เลขที่ ๕๗๔๘ ให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ให้ มหาวิทยาลัยจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนที่ดินเพื่อประโยชน์ในการนำรายได้มาสนับสนุนการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยได้ แต่โดยที่มาตรา ๑๒ (๑) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้เฉพาะ อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายได้ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ของมหาวิทยาลัย จะจำหน่ายหรือโอนได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้